

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III/1815-0/2016
Érkezett:	2016 NOV 02. Kézbevitellel
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	1 K

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

[REDACTED]

[REDACTED]

kormánytisztviselői jogviszony jogellenes megszüntetése és jogkövetkezményei iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.M.4505/2010/100. számú ítélete ellen a felperes 101. sorszámú fellebbezése folytán folyamatban levő másodfokú eljárásban meghozta a következő

V É G Z É S T

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a jelen per tárgyalását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszti.

Egyidejűleg kezdeményezi az Alkotmánybíróságnál annak megállapítását, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló és hatályát veszítő szabályokról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi V. törvény 3. § (5) bekezdése – annak megsemmisítésére tekintettel – a Fővárosi Törvényszék előtt 5.Mf.680.475/2016. számon folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A periratok tanúsága szerint az alperes a felperes kormánytisztviselői jogviszonyát a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (a továbbiakban Ktv.) 8. § (1) bekezdés b) pontja alapján a 2010. augusztus 30-án kelt intézkedésével indokolás nélküli felmentéssel megszüntette.

Felperes az intézkedést sérelmezve 2010. szeptember 29. napján terjesztett elő keresetet a felmentés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2015. március 24. napján meghozott 11.M.4505/2010/81. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes a 2010. augusztus

5.Mf.680.475/2016/12.

30. napján kelt felmentéssel jogellenesen szüntette meg a felperes kormánytisztviselői jogviszonyát, amely a közbenső ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg.

A 81. sz. közbenső ítélet 2015. május 21. napján jogerőre emelkedett, ezt követően az elsőfokú bíróság az összegszerűség vonatkozásában a tárgyalást folytatta.

Az elsőfokú bíróság a jelen fellebbezési eljárás tárgyát képező, 2015. november 30. napján meghozott 11.M.4505/2010/100. sz. ítéletével kötelezte az alperest elmaradt illetmény és cafeteria címén 21 646 386 forint és ezen összegnek 2013. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata, 12 havi illetmény címén 6 843 600 forint megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest bruttó 654 050 forint perköltség megfizetésére.

Az indokolás szerint nem találta elfogadhatónak felperes érvelését a 2012. március 1. napjától hatályba lépett, a Közszerzőlati tisztviselőkről szőló 2011. évi CXCI. törvény (Kttv.) 193. § és 194. §-ának alkalmazhatatlanságával kapcsolatban. Utalt a Jogalkotásról szőló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15. § (1) bekezdésére, ami lehetőséget ad az úgynevezett átmeneti rendelkezések megalkotására, amelyek előírhatják, hogy az új jogszabályt már a hatálybalépése előtt keletkezett tények, jogviszonyok, illetve megkezdett eljárás cselekmények vonatkozásában is alkalmazni kell. A 2012. évi V. törvény 3. § (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy a Kttv. 193. és 194. §-át a folyamatban lévő perekben is alkalmazni kell. Az első fokú bíróság hangsúlyozta, hogy a Kttv. 193. § alkalmazása amiatt sem sérti a jogbiztonság elvét, mivel a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményei nem képezik a kinevezés részét, hanem jogszabály határozza meg a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeit, ez pedig nem tekinthető olyan várománynak, ami a jogbiztonság elvének védelme alatt állna. Az első fokú bíróság ennek megfelelően a jogellenes felmentés anyagi jogkövetkezményei iránti kereseti kérelmeket a Kttv. 193. § rendelkezései alapján bírálta el és hozta meg e tárgyban a keresetet részben elutasító döntését.

A felperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy azon perbeli álláspontját, miszerint a Közszerzőlati tisztviselőkről szőló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló és hatályát veszto szabályokról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szőló 2012. évi V. törvény 3. § (5) bekezdése alaptörvény-ellenes módon írta elő, hogy a Kttv. 193. és 194. §-át a törvény hatályba lépésekor folyamatban lévő perekben is alkalmazni kell – időközben igazolta az Alkotmánybíróság 2016. január 25-én kelt és 2016. január 29-én közzétett 1/2016. (I. 29.) AB számú határozata, ami az említett jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét megállapította, és erre tekintettel azt megsemmisítette. A megsemmisített rendelkezés az Alkotmánybíróság határozatának közzétételét követő napon, azaz 2016. január 30-án hatályát veszttette. Felperes álláspontja szerint a megsemmisített törvényhely erre tekintettel a folyamatban lévő perekben, így a jelen perben sem alkalmazható.

Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság ezen érvelését nem osztaná, és úgy ítélné meg, hogy a jelen perben az ex nunc hatályú megsemmisítés ellenére alkalmazni kellene a 2012. évi V. törvény 3. § (5) bekezdését, úgy indokoltnak tartja és indítványozza az Alkotmánybíróságról szőló 2011. évi CLI. törvény Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését a kifogásolt jogszabályhelynek a jelen perbeli alkalmazása kizárása iránt.

A másodfokú bíróság a 2016. május 5. napján megtartott tárgyaláson meghozott 5-I. sz. végzésével – figyelemmel arra, hogy a felperes fellebbezése kizárólag a keresetet részben elutasító első fokú ítéleti rendelkezést támadta és az alperes fellebbezést nem terjesztett elő – az első fokú ítélet

5.Mf.680.475/2016/12.

valamennyi marasztaló rendelkezése tekintetében megállapította, hogy az 2016. január 28. napján jogerős és végrehajtható.

A peres felek, tekintettel arra, hogy egyezség megkötésére lehetőséget láttak, egyezően indítványozták a szünetelés megállapítását. A másodfokú bíróság erre tekintettel meghozott 5-II. sz. végzésével megállapította, hogy az eljárás szünetel.

A peres felek között egyezség megkötésére nem került sor, erre tekintettel a felperes indítványozta a szünetelő eljárás folytatását. A folytatódó eljárás során már nem tartotta fenn az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló indítványát.

Az alperes a 2016. szeptember 29. napján kelt előkészítő iratában kifejtette azon álláspontját, miszerint alapvető fontosságú, hogy a másodfokú bíróság mindenekelőtt az alkalmazandó jog kérdésében hozzon döntést, ezért indítványozta, hogy ezen alapkérdés eldöntése céljából forduljon az Alkotmánybírósághoz. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét 2015. november 30. napján hirdette ki és az ítélet írásban 2016. január 13. napján érkezett meg az alpereshez.

Az Alkotmánybíróság 1/2016. (I. 29.) AB számú határozata 2016. január 29. napján került közzétételre, és ezen határozat rendelkező részének 1. pontja szerint a 2012. évi V. tv. 3. § (5) bekezdése a közzétételt követő napon veszítette hatályát. Az AB határozat a 2012. évi V. tv. 3. § (5) bekezdésének alkalmazását a jövőre nézve tiltotta meg, ebből tehát okszerűen következik, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen alkalmazta az ítélet meghozatalakor még hatályos rendelkezést.

Az AB határozat rendelkező részének 2. pontja kifejezetten megjelöli azon folyamatban lévő peres ügyeket, melyekben a megsemmisített jogszabályhely - a 2012. évi V. tv. 3. § (5) bekezdése - nem alkalmazható.

A jelen per nincs megjelölve az 1/2016. (I. 29.) AB határozatban, ezért nincs alkotmánybírósági döntés arra vonatkozóan, hogy a 2012. évi V. tv. 3. § (5) bekezdése a jelen eljárásban alkalmazható-e.

Az alperes fenti álláspontja szerint a jelen eljárásban nem egyértelmű, hogy az 1/2016. (I. 29.) AB határozat alapján alkalmazandó-e, vagy sem a 2012. évi V. tv. 3. § (5) bekezdése, ezért indokoltnak tartotta és indítványozta az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését, és annak befejezéséig a jelen másodfokú eljárás felfüggesztését.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság nem találta elfogadhatónak azt a felperesi érvelést, miszerint az 1/2016. (I. 29.) AB határozattal megsemmisített 2012. évi V. törvény 3. § (5) bekezdése tekintettel arra, hogy az 2016. január 30-án hatályát veszítette, azt jelenti, hogy e rendelkezés a jelen perben sem alkalmazható. A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban utal arra, hogy a korábbiakban kifejtettek szerint a jogerős közbenső ítélet szerint a felperes kormánytisztviselői jogviszonya 2015. május 21. napjával szűnt meg, tehát azt megelőzően, hogy az említett rendelkezés az Alkotmánybíróság határozata folytán a hatályát veszítette volna. Miután az Alkotmánybíróság a jogszabályt nem visszamenőleges hatállyal semmisítette meg, így azt a jelen perbeli igények elbírálásakor irányadónak kellene tekinteni. Az Abtv. 25. § szerint ha a bírónak az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

5.Mf.680.475/2016/12.

Az Alkotmánybíróság említett határozatában konkrétan megjelölt három folyamatban volt, illetőleg folyamatban lévő ügyekben kimondta, hogy a megsemmisített jogszabály nem alkalmazható. Ezen túlmenően azonban visszamenőlegesen nem zárta ki a megsemmisített jogszabály alkalmazását. A másodfokú bíróság ezért – észlelve, hogy az előtte folyamatban lévő ügy elbírálása során az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogszabályt kellene alkalmazni, – a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 155/B. § (3) bekezdése alapján rendelkezett a per tárgyalásának felfüggesztéséről, és ezzel egyidejűleg az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezéséről a megsemmisített jogszabály konkrét ügyben való alkalmazási tilalmának kimondásáról.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 155/B. § (4) bekezdése kizárja.

Budapest, 2016. október 4.

Mészárosné dr. Szabó Judit s. k.
a tanács elnöke

Siposné dr. Takács Ágnes s. k.
előadó bíró

Páldiné dr. Kremper Magdolna s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

